

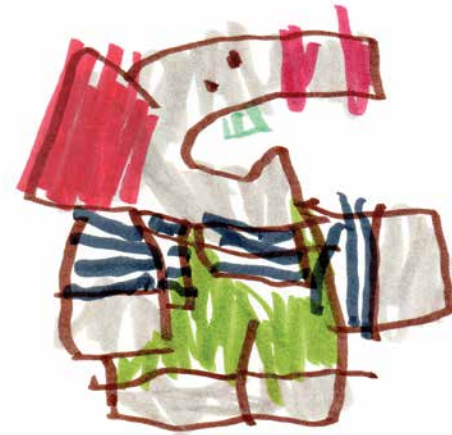

Bodor Panna

Széna Bogi és az elveszett reggel

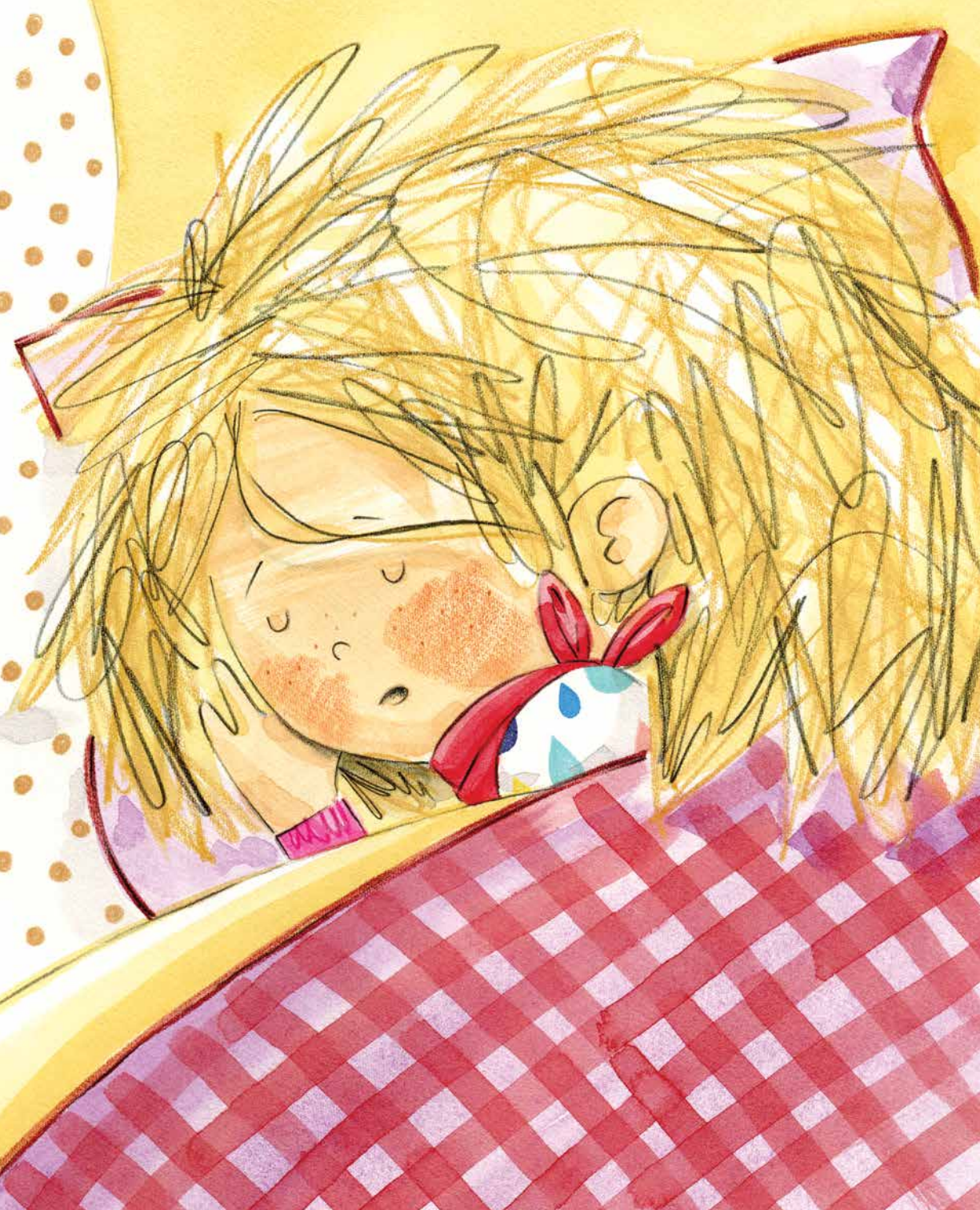
Bodor Panna

Szèna Bogi és az elveszett reggel

Fodor Anikó rajzaival

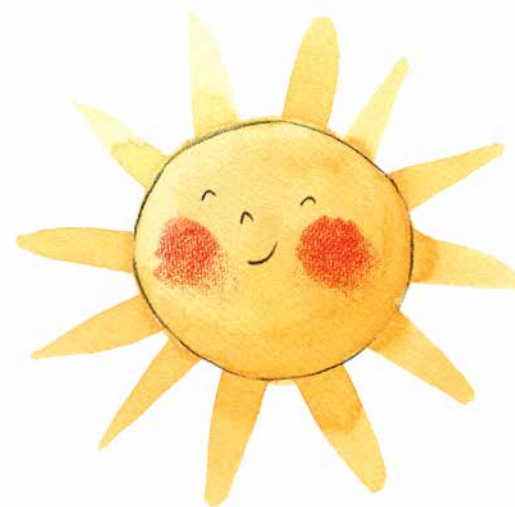

AZ ELVESZETT REGGEL

Széna Bogi arcát szinte teljesen elfedte boglyas haja, és hiába süttött legalább hét ágra a nap, ő csak szuszogott tovább az ágyában. Pedig már dél felé járt az idő.

Máskor Bogi kelt fel elsőként, sőt, előfordult, hogy ő keltette fel a szüleit hajnalok hajnalán!

Ahogy forgolódott és hánykolódott álmában, újabb és újabb dolgok akadtak a hajába – hiszen Széna Bogiról mindenki tudta, hogy különösen kócolódós a haja!

Volt a hajában

egy **ECSET,**

egy apró, titokzatos **FÉMDOBOZKA,**

egy **TERMOSZ,**

két diómintás **ZOKNI,**

hat és fél használt
PAPÍR ZSEBKENDŐ,

egy félig megolvadt tábla
CSOKI,

de még egy összecukható
HAJSZÁRÍTÓ is!

ERNŐ,
A PLÜSSHANGYÁSZ
pedig fejjel lefelé akadt bele,

közvetlenül egy
KÖRÖMCSIPESZ
mellett.

Egyszer csak Bogi hatalmas zörgés és csörgés közepette felébredt, ellapátolta a haját izzadt homlokából és rémülten körbepillantott. *Mi történt? Elkéstünk az oviból? Netán elaludtunk?* – aggódott magában. Elszorult a torka. Gyorsan kiszabadította a nehezebb dolgokat a hajából, Ernőt a hóna alá csapta. „KHRR!” – köhécselve megvakarta a gombócot a torkában, majd átrappolt a nappaliba.

Anya éppen a kávéját iszogatta, miközben egy illatos magazint lapozgatott.

– Jobban vagy, Boglyacskám? – kérdezte.

Úgy tűnt, hogy ő teljesen nyugodt! Pedig hétköznapi van! És anya olyankor mindig nagyon siet.

– Mi történt? Elfelejtettünk oviba menni? – kérdezte kikerekedett szemmel Bogi.

– Éjszaka **BELÁZASODTÁL**, emlékszel? Még énekelgettünk is kicsit, meg kaptál gyógyszert – mondta anya.

– Jaa... aha... – jutott eszébe már Boginak is, de a következő pillanatban ismét nagyon megrémült. – De ma kellett volna bevinni a papírgyűjtésre a dolgokat! És én megígértem Sára néninek, hogy nem felejtsem el. Erre még bemenni is elfelejtettem – fakadt sírva Bogi.

– Bogókám, beteg vagy, mindenki meg fogja érteni – mondta anya, és megölelte a kislányát.

De Bogi nem tudott megnyugodni. Hiszen ő megígérte!

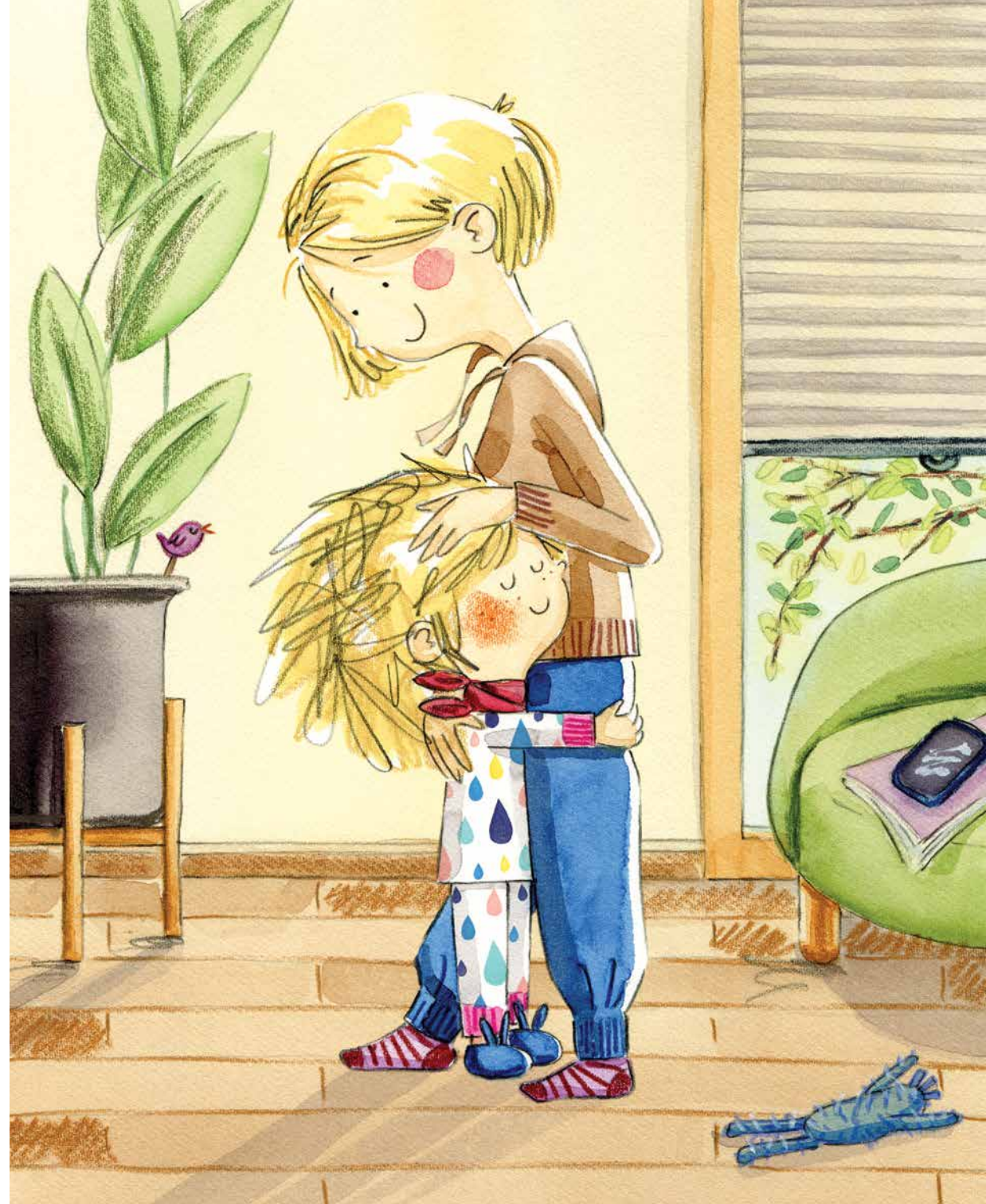
– Felhívom most Sára nénit, úgyis szólnom kell neki, hogy beteg vagy – javasolta anya.

Miután letette a telefont, Széna Bogi végre teljesen megkönnyebbült. Hiszen nincs semmi baj! Várják vissza és nem haragszanak rá.

– Így lehet végre nyugodtan otthoni vakációzni! – sóhajtott fel boldogan Bogi.

– Lehet, Boglyacskám, de közben **GYÓGYULJ IS MEG!** – simogatta meg Bogi hátát anya.

– Igyekszem, anyu – bújt hozzá Bogi.

AZ OTTHONI VAKÁCIÓ

A Széna családban nagyon komoly hagyománya volt az otthoni vakációzásnak.

Ilyenkor lehetett

napokig ugyanabban a
PIZSAMÁBAN MARADNI,

ÁGYBAN REGGELIZNI,

MESÉKET OLVASNI anyával,

ÜREGINYULAZNI,

TÖRTÉNETEKET KITALÁLNI,

**RAJZOLNI
ÉS FESTENI**
cél nélkül,

és úgy általában komó-
tosan és kényelmesen
PUNNYADNI!

– Gyere, Bogi! – tette le az üres bögrét anyja. – Megcsináljuk az itthoni vakációzó trónodat! És utána megmérjük a lázadat – tette hozzá.

Az itthoni vakációzó trón kialakításánál az egyik legfontosabb szempont a kényelem. A helyszíne pedig természetesen az ágy. Először is nagyon sok párnát kell odakészíteni. Bogiék még a kanapéról is átcipeltek hármat a trónépítéshez. Másodszor is kell egy hűsítő takaró a trón tövében, mert Bogi nem szerette, ha túlzottan megmelegedett a takarója, amikor beteg volt. Ha már megfordította egyszer a forró takarót, klassz volt kicserélni egy hűs másikra.

Bogi plüssállataival körbevették a trónt, és odakészítettek még karnyújtásnyira öt könyvet, hiszen Bogi sosem tudta előre, hogy melyikhez lesz éppen kedve. Az éjjeliszekrényre pedig egy nagy pohár narancslét állított anyja.

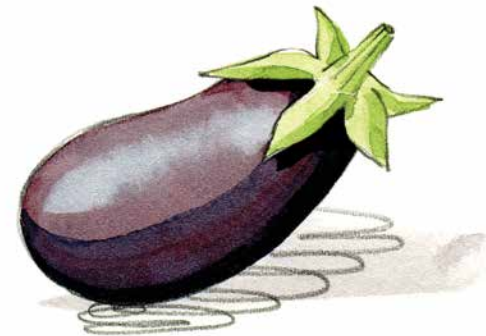

Miután elkészült az itthoni vakációzó trón, anya hozzáfogott, hogy megalkossa a szokásos itthoni vakációzó frizurát Széna Bogi tekintélyes hajkoronájából. Az évek során fáradságos munkával fedezték fel azt a különleges és praktikus, padlizzán alakú kontyot, amibe nem tud annyi minden belegabalyodni, nem nyom, sőt még kényelmes is a betegségnapokon, mert olyan, mint egy plusz kispárna.

Anya tekerte és tekerte Bogi haját minden erejével, majd rögzítette egy hatalmas és széles hajgumival. Közben kicsit még nyöggött is a nagy erőlködéstől. A gyakorlatlan szemlélő azt hihette volna, hogy Kefir, a család kutyája együttérzésből liheg, pedig ő mindig lihegett. Ezután Boginak már csak bele kellett süppednie a trónusába, és nekilátni a pihenésnek. De persze előbb még lázat kellett mérni, úgyhogy anya kiadta az utasítást:

NEM SZABAD SOKAT MOZOGNI!

AZ ÁGYBA REGGELI

Lázat mérni és egy helyben maradni nem könnyű, pláne, ha valakinek olyan sebesen száguldoznak a gondolatai, mint Széna Boginak. Hogyan kell semmit se csinálni? – morfondírozott Bogi két tüsszentés között, Ernő ormányszőrét fésülgetve. Még csak öt perce kezdte, de máris nagyon nehéznek találta. És különben is, azért valamit csak kéne csinálnom... – gondolta.

Hirtelen biztos lett benne, hogy az oviban éppen felejtethetlen meg észveszejtő dolgokat csinálnak a többiek. És hogy ő mindenről lemarad.

Lehet, hogy **ÍPIAPACSOZNAK** a kertben.

De az is lehet, hogy találtak a játszótérnél egy **MADÁRFIÓKÁT**, akit megmenthetnek!

Vagy érkezett egy **ÚJ LÁNY**
a Polip csoportba, aki a leg-
jobb barátnője lehetne.

Vagy ma kivételesen
Sára néni is turkálta az
orrát!

Vagy bemászott a kerítésen **EGY FURCSA, NAGY FÜLŰ
KOBOLD**, aki folyton mazsolát tüsszög...

Annyira meglódult Bogi képzelete, hogy lassan már teljesen biztos volt benne, hogy a világ legjobb ovis napjáról marad le.

Éppen ezen búsult, amikor anya beállított a fejedelmi gyógyító reggelivel. Anya a tálcán banános pirítósnak, mézes teának, vitaminoknak, sajtkockáknak és almagerezdeknek, de még egy kis csokipudingnak is talált helyet. Elkérte Bogi hóna alól a lázmérőt, ami közepes lázat mutatott. Széna Bogi mindenből eszegetett egy kicsit, és miután megitta a teáját, annyira elálmosodott, mintha már este lenne.

– Mit játszunk, anya? – motyogta utolsó erejéből, de mire anya felelhetett volna, kislánya már kedélyesen horpasztott. Az ágy lábánál pedig Kefir, a család kutyája őrizte álmát.

SÁRA NÉNI KARDIGÁNJA

Széna Bogi úgy érezte, miközben álomba zuhant, hogy jó volna megkapaszkodni valamiben. Ez a valami Ernő volt, Bogi kedvenc alvókája. Ernő persze visítva tiltakozott.

– Bogi, ne az államba! – süvöltötte felháborodva a plüsshangyász, majd azzal a lendülettel belekapaszkodott Bogi orrába.

– Ez nem az ormányod? – kiáltotta zuhanás közben Bogi.

– Nem mintha ez lenne a legalkalmasabb időpont arra, hogy ezt megvitassuk – nyelvelt Ernő –, de ezt mindenki rosszul tudja a hangyászokról. Ami orrnak tűnik, az hangyászáll!

– Ne olyan gyorsan, szúr az oldalam! – lihegett Ernő.

De Bogi csak futott tovább. Miután mindent ellenőrzött legalább háromszor, kifulladásra megtorpant.

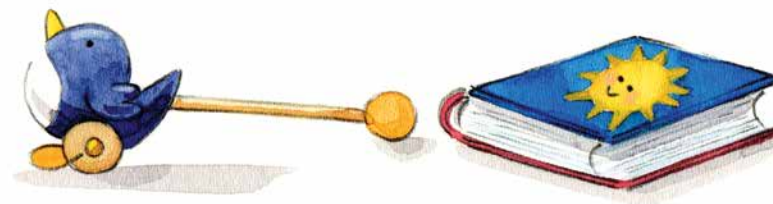

Arra gondolt, hogy most bármelyik játékkal játszhat, bármeddig! Sőt, talán, esetleg... Felpróbálhatná Sára néni **FÖLDIG ÉRŐ, CSILLOGÓS** kardigánját, amit régóta csodált. Bogi vágyakozva pislogott a széken felejtett pulcsira. *Nem kell délutáni szundit tettetnem, és kétszer is vehetek az uzsonnából, és a spagettit sem kell villára tekerni, hanem kilóghat az arcomra, szabadon!* – gondolta Bogi, miközben magára kötözte az óriási kardigánt.

Ugyan Széna Bogi teljesen egyedül volt, csak egy lusta plüsshangyász volt a társasága, rövidesen mégis hatalmas rendetlenség lett az óvodában. Megépítette az óvoda legmagasabb tornyát, kétszer is, mert senki nem döntötte le véletlenül! Egyszerre két párizsis zsemlet evett összeszorítva. Mondjuk, ez nem volt túl kényelmes, de még sosem próbálta.

Aztán táncolni kezdett, és a lába körül varázslatosan fodrozódott Sára néni földig érő, csillogós kardigánja.

Ahogy pörgött, egyszer csak felébredt. Nem emlékezett rá pontosan, mit álmodott, de már egy kicsit jobban érezte magát.

AZ ÜREGINYULAZÁS

Másnap délutánra Boginak lement a láza, csak a torka fájt még egy kicsit. Egyre nehezebb volt az ágyban maradnia.

– Nézd, anya, meggyógyultam! – jelentette ki elszántan Bogi, majd bizonyítékul elkezdett ugrálni az ágyon az otthoni vakációzó trón maradványán.

– Már nagyon unod a betegséget, ugye? – kérdezte anya.

– **NAAAAGYON!** – mondta Bogi, és drámaian hanyatt vetette magát.

– Ha így haladsz, holnapután már mehetsz oviba! – biztatta anya.

– Na jó, de addig mi lesz velem? – kérdezte kétségbeesve Bogi.

– Játsszunk üreginyulazást! – javasolta anya.

Az üreginyulazást mindig anyával játszották, és már annyira ügyes nyúlfejeket tudtak közben vágni, hogy félő volt, egy arra járó róka összekeveri őket egy igazi nyuszival!

Bogi az ágya közepére készített egy nagy nyúlüreget a takarójából, amibe még anya is bemászott. Persze odabent anya azért nem tudott túl fürgén mocorogni. Az üreget egy hatalmas plüssmackóval támasztották ki, a takaró széléit pedig könyvekkel rögzítették. Volt a nyúlüregben nyúlkonyha, ahol lehetett répás rétest, répa-lekvárt, répás tiramisut és répatortát készíteni. Volt kémlelőnyílás, ahonnan óvatosan meg lehetett figyelni az elhaladó rókákat. Ez volt Széna Bogi fő feladata. Volt egy nagy nyúlnappali, benne egy plüssrépa volt a nyúlkanapé – valamint egy nyúlvécé, ami ezúttal egy apró virágos babatányér lett.

Széna Bogi legjobban azt szerette, amikor elképzelték a közeledő rókát és csak suttogni lehetett. A róka sosem fedezte fel őket, ám mindig nagyon közel surrant el, és jó alaposan beleszagolt a nyúlüreg ablakába. Ilyenkor Széna Boginak is, anyának is elállt a lélegzete, annyira igyekeztek láthatatlanok lenni. Mivel ügyes nyulak voltak, nagy gyakorlattal rejtőzködtek, mindig sikerült is kicselezniük a rókát.

A játék közepette hazaérkezett apa is, úgyhogy hamarosan már „valódi” rókazörejekre rémülözhetnek, nem csupán képzeletbeliekre.

– Ó, de éhes vagyok! Nyúlszagot érzek! – kiabálta apa-róka, és kívülről megzörgette a nyúlüregtet.

– **JAJJ!** – nyikkant fel rémülten anya-nyúl.

– **PSSSSZT!** – csititegett Bogi, és miközben remegett az izgalomtól, még hozzátette: – Gyere, anya, tolass beljebb!

Anya-nyuszi visszatolatott a szűk járatban.

– Ó, hát nincs itt senki, úgy látszik, ma nem vacsorázom... – sóhajtotta szomorúan apa-róka, és eloldalgott a nyulak legnagyobb örömére.

Széna Bogiék egészen lefekvésig üreginyulaztak, és Bogi még a róka szerepében is kipróbálta magát.

A KÖNYVKÉSZÍTÉS

Másnapra Széna Bogi meggyógyult, nem fájt már egyik tagja sem. Nyűgös is már csak amiatt volt, hogy napok óta otthon lebzsel. Mostanra minden mesekönyvet átlapozott és elolvasott anyával a könyvespolcról. Úgy érezte, hogyha soha többé nem kellene mesét olvasnia, akkor is teljesen boldog kislány lenne. Pedig Bogi arról volt híres, hogy imádja a történeteket. De hát a mézes teát is szerette, három nap betegség után azonban már arra sem bírt ránézni.

Ekkor toppant be anya a kislánya szobájába.

– Mit olvassunk, Bogi? – kérdezte mit sem sejtve.

– **ELEGEM VAN**, semmit! Már mindent elolvastam! – morogta fásultan Bogi.

– Biztos vagyok benne, hogy találhatnánk még valami izgalmasat – próbálkozott anya.

– Kizárt! – jelentette ki Bogi. – Már mindegyiket tudom kívülről! És elegendő van a cucci szereplőkből is! – sóhajtott annyira drámaian, hogy anya elmosolyodott.

– Mit szólnál, Bogókám, ha akkor mi írnánk egy sajátot? – kérdezte anyja.

– Egy mit? – érdeklődött Bogi.

– Hát egy mesekönyvet – felelte anyja.

Széna Bogi zavartan megvakargatta a fejét, amitől megcsörrent valami rejtélyes dolog a hajában.

– De hát én nem vagyok író! – mondta Bogi.

– Bogókám, annyi történetet olvastunk, hogy szerintem közösen sikerülni fog! – biztatta anyja.

Neki is láttak. Széna Bogiból csak úgy ömlöttek az ötletek, anyja alig győzte leírni őket. Egyszer csak megszületett a főszereplőjük: egy rövid ormányú elefánt, akit **RÖPIFÁNTNAK** neveztek el.

Röpifánt hol **GURULT A NEVETÉSTŐL,**

hol **KÉTSÉGBEESETLEN SÍRT.**

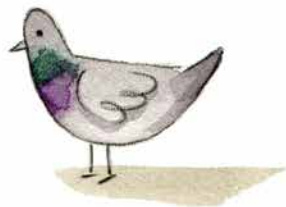
Egyáltalán nem volt cuki, hanem **ZSÖRTÖLŐDŐ ÉS HANGOS.**

Játszóterre is **CSAK ESŐBEN** ment, nehogy összetalálkozzon a visítózó gyerekekkel.

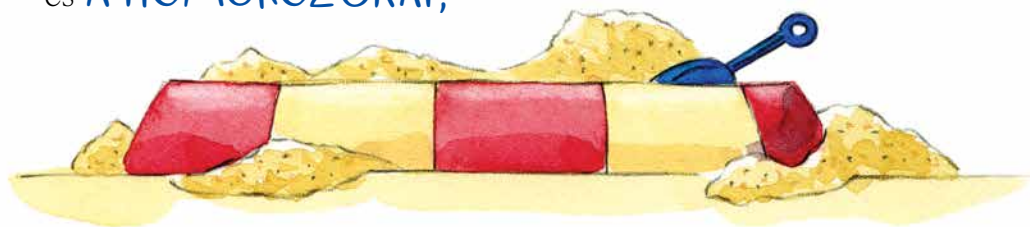
Röpifánt **UTÁLTA**
A GALAMBOKAT,

A MUSKÁTLIKAT

és **A HOMOKOZÓKAT,**

és teljességgel **KI NEM ÁLLHATTA A CSOKOLÁDÉT!**

Bogi minden oldalra rajzolt és firkált, aztán a borítórajzoláskor még hatalmasakat sóhajtozott is az összpontosítástól. Annyira élvezték a közös alkotást, hogy alig vették észre, amikor beesteledett. Csak apa vacsorára hívó hangjára ocsúdtak fel. Anya gyorsan összetűzte a lapokat egy tűzőgéppel, majd Bogi beoldalszámozta a könyvet. Ezután büszkén vitték apának megmutatni a közös művet.

A FORDÍTOTT ESTI MESE

Apa bundás kenyér vacsorája után Széna Bogi elcsendesedett. Anya és apa egymásra néztek, hiszen ez ritkán fordult elő.

- Bogi, mi bánt? – kérdezte óvatosan anya.
- Semmi. Semmi, csak... butaság – mondta Bogi.
- Talán tudunk segíteni – mondta apa.
- Félek az ovitól – vallotta be Bogi, Ernő tappancsát morzsolgatva.
- Félsz visszamenni? – kérdezte anya.
- Mi van, ha nem akarnak már játszani velem? – aggódott Bogi.
- Néha nekem is nehéz visszamenni a hétköznapiakba, Bogókám, ahol újrakezdődik a rohanás, és vár a sok feladat – mondta anya, apa pedig elmesélte, hogy **AMIKOR KISFIÚ VOLT**, ő is gyakran izgult ilyesmiken, és általában kiderült, hogy teljesen feleslegesen.
- Mi lenne, ha kitalálnánk még egy legeslegutolsó dolgot, és azal búcsúznál az otthoni vakációzástól? – jutott eszébe anyának.
- Rendben – egyezett bele Bogi, majd máris meglódult a fantáziája. – Ma én altatlak el titeket, jó? – javasolta izgatottan.
- Én már nagyon rég nem aludtam el mesére. Nem is tudom, hogy emlékszem-e még, hogyan kell csinálni – mondta anya.

- Végtelenül egyszerű – magyarázta Bogi felnőtteket utánozó hangon. – Olyan, mint a biciklizés! Nem lehet elfelejteni! Csak figyeljetek! Én meg mesélek – tette még hozzá. – Most pedig irány a fogmosás, mire legközelebb a szemem elé kerültek, már pizsamában legyetek! – mondta Bogi éppen úgy, ahogy máskor apa szokta.

– És mi lesz, ha te ébren maradsz? – habozott apa.

Széna Bogi megígérte, hogy amint a szülei elaludtak, ő is aludni fog.

Miután mindenki fogat mosott, Bogi nekilátott felolvasni Röpi-fánt kalandjait.

A mese vége előtt két lélegzettel már durmolt anya, sőt, még apa is hortyogni kezdett. Bogi ekkor még, biztos, ami biztos, sutogva befejezte a mesét, majd gondosan betakargatta őket. Lábujjhegyen visszalopózott a szobájába, és elégedetten hunyta be ő is a szemét. Most már várta a holnapi óvodát, és nagyon remélte, hogy Sára néni a földig érő, csillogós kardigánját veszi majd fel.

HRR-KRRR-RR,
HŰ-PITYI-PŰŰŰ!

RÖPIFÁNT

RÉMES REGGELE

ÍRTA:
Bogi és anya

↑ BOGI

VILLÁMLOTT ÉS MENNYDÖRGÖTT, egyszóval csodás napra ébredt Röpifánt. Ilyenkor minden visítózó gyerek és sóhajtozó felnőtt otthon maradt.

Röpifánt viszont annyira boldog volt, hogy morogni is elfelejtett.

„MA A BUSZON IS ALIG LESZNEK, ÉS NEM KELL TÖFÖDNI” – gondolta.

Felszállás után körbenézett, majd apró ormánya teljesen összezsavarodott meglepetésében.

A busz tele volt, mintha verőfényes jó idő lenne! És ha ez még nem lenne elég, volt rajta:

- + két **csokoládét** eszegető, fülig maszatos kislány,
- + egy **homokozólapátos** kislány, akinek még a papucsából is homok csordogált,
- + és egy igazi **galamb** is, aki azért szállt fel, hogy meghúzza magát az eső elől, de csak rémülten repkedett fel s alá.
- + Leghátul pedig egy néni ült – kimondani is szörnyűség – **muskátlival** az ölében! Na de milyennel! Nem sima muskátli volt nála, hanem futó-, a gyorsan terjedő fajta!

3

EGYSZÓVAL CSUPA OLYAN DOLOG VOLT A BUSZON,
AMIT RÖPIFÁNT KI NEM ÁLLHATOTT.

4

Alig hitt a szemének. A negyedik megállóig boszszankodott, majd keservesen zokogott a hetedikig. Innentől morcosan bámult a tizenkettedik megállóig, amikor is **egy egész óvodai csoport** szállt fel két színes harisnyás óvónéni kíséretében.

Visított a sok óvoda, de leghangosabban Röpi-fánt. Előtte azért behajtogatta hatalmas fülét a hóna alá, hogy semmit se halljon, majd megpróbált láthatatlanná változni. Ez annyira jól sikerült neki, hogy az egyik óvónéni el is foglalta a helyét, és ráült Röpi-fánt láthatatlan fejére.

RÖPIFÁNT TÖBBET NEM UTAZOTT BUSSZAL, de még a megállókat is messziről elkerülte. Helyette inkább a füleivel repdesett országszerte.

Tartalom

AZ ELVESZETT REGGEL	5
AZ OTTHONI VAKÁCIÓ	12
AZ ÁGYBA REGGELI	18
SÁRA NÉNI KARDIGÁNJA	22
AZ ÜREGINYULAZÁS	26
A KÖNYVKÉSZÍTÉS	30
A FORDÍTOTT ESTI MESE	36

ISBN 978-963-587-827-7

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2025-ben.

1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a

www.pagony.hu

Szöveg © Bodor Panna, 2025

Illusztráció © Fodor Anikó, 2025

Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2025

Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András

Felelős szerkesztő: Kovács Eszter

Szerkesztette: Győri Hanna

Műszaki szerkesztő: Pais Andrea

Tördelő: Gráf Dóra

Produkciós munkák: Wunderlich Production Kft.

Produkciós vezető: Mészáros Gabriella

Nyomás, kötés: Central Dabasi Nyomda Zrt.

Vezérigazgató: Szentinek Zsolt

www.dabasinyomda.hu

